

بررسی کارآیی آزمایشگاه‌های بیمارستانی در تشخیص عوامل باکتریایی عفونت‌های بیمارستانی با استفاده از روش‌های استاندارد

سعید عابدیان^۱، محترم نصرالهی^۱، محمد خادملو^۲، مریم سرابی جماب^۳، فرشیده عابدیان^۱، عراز محمد میرابی^۱، محمود دودانگه^۶

۱. گروه میکروب شناسی واکسیلولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران

۲. گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران

۳. پزشک عمومی

۴. آزمایشگاه بیمارستان امام، ساری

نویسنده رابط: محترم نصرالهی، گروه میکروب شناسی واکسیلولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

درمانی مازندران

پست الکترونیک: abedianlab@yahoo.co.uk

تلفن: ۰۹۱۲۱۹۸۵۶۶۷

چکیده:

زمینه و اهداف: استفاده از روش‌های استاندارد جهت تشخیص دقیق باکتری‌ها و انجام آزمایش حساسیت انتی بیوتیکی صحیح و به تبع آن درمان بموقع و موثر عفونت‌های باکتریایی بیمارستانی نقش مهمی در توسعه سلامت جامعه و جلوگیری از مقاومت‌های دارویی دارد. این مطالعه باهدف تعیین کارآیی آزمایشگاه‌های بیمارستانی در تشخیص عوامل باکتریایی عفونت‌های بیمارستانی با استفاده از روش‌های استاندارد انجام شد.

روش بررسی: کشت‌های مثبت در ظروف پتری حاوی باکتری‌ها ایجاد شده از نمونه بیماران، از آزمایشگاه‌های چند بیمارستان به ازماشگاه میکروب شناسی دانشکده پزشکی انتقال داده شد. تعیین گونه باکتری و انجام آزمایش تعیین حساسیت انتی بیوتیکی و بر اساس پرتوکل‌های استاندارد انجام شد. نتایج حاصله با نتایج آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها با استفاده از ازمون اماری T و نرم افزار spss16 مقایسه شد.

یافته‌ها: از ۱۰۱ نمونه مورد بررسی ۲۰٪ باکتری‌های گزارش شده توسط ازماشگاه بیمارستان‌ها و ۲۲٪/حساسیت‌های انتی بیوتیکی ناصحیح بود. بعلاوه بین نتایج تشخیص گونه‌های باکتریایی و حساسیت به برخی از داروها اختلاف معنی دار دیده شد ($P<0.05$).

نتیجه گیری: تفاوت‌های بین دو گروه در این مطالعه میتواند بدلیل عدم برقراری برنامه‌های کنترل کیفی داخلی در برخی از ازماشگاه‌ها و همچنین عدم نظارت بموضع و صحیح مراجع نظراتی دربخش‌های مختلف بیمارستانی باشد بطوريکه 20 درصد از موارد تشخیص بیمارستانی در این مطالعه درست نبوده است. عدم تطابق نتایج بین ازماشگاه‌ها، انتی بیوگرام‌های ناصحیح و به تبع آن گزارشات ازماشگاهی غلط مبتنی بر ان سبب ایجاد مقاومت دارویی در برخی از بیماران میشود که لزوم اموزش مستمر در زمینه‌های میکروبشناسی و استفاده از پرتوکلهای استاندارد در تشخیص گونه‌های باکتری و بکار گیری تعیین حساسیت دارویی استاندارد بسیار ضروری بنظر میرسد.

واژگان کلیدی: کشت، عفونت بیمارستانی، انتی بیوگرام، تشخیص، روش استاندارد

مقدمه :**مواد و روش‌ها:**

۱۰۱ نمونه از کشت‌های مثبت باکتریایی شامل ظروف پتري حاوی آگار خون دار، مولر هیتون آگار، شکلات آگار و کشت خون از آزمایشگاه‌های بیمارستان‌های منتخب به آزمایشگاه بخش میکروب شناسی دانشکده پزشکی انتقال داده شد. نمونه‌ها در محیط‌های اختصاصی و غیر اختصاصی واکشت (پاساز) شدند. کشت‌ها ۲۴ ساعت انکوباسیون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و اتمسفر حاوی CO_2 و بدون آن، گرمخانه گذاری شد. از نمونه‌ها لام میکروکپی تهیه شد و برداش گرم، رنگ آمیزی گردید. بر اساس نتایج رنگ آمیزی گرم از مایش‌های افتراقی براساس دستورالعمل‌های سازمان جهانی بهداشت و آزمایشگاه‌های مرچع انجام شد (۱۲، ۱۱).

پس از تعیین هویت ایزووله‌ها در سطح گونه و مقایسه انها با نتایج آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها آزمایش تعیین حساسیت به روش انتشار دیسک و با استفاده از روش استاندارد کربی بوئر انجام شد. با اندازه گیری قطر هاله عدم رشد و بر اساس جدول‌های استاندارد، حساسیت یا مقاومت باکتری‌های جدادشده تعیین گردید. جهت انجام آنتی بیوگرام از همان دیسک‌های آنتی بیوتیکی در آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها استفاده شد.

نتایج با نرم افزار Spss(version16) پردازش شد. برای مقایسه میانگین‌ها از paired T-test و سطح معنی داری $p < 0.05$ استفاده شد.

یافته‌ها:

در تشخیص گونه‌های باکتریایی و تعداد آنها در آزمایشگاه‌های بیمارستانی و روش‌های مرچع تفاوت دیده می‌شود (جدول ۱).

مقایسه نتایج ازمایش تعیین حساسیت آنتی بیوتیکی نیز نشان دهنده تفاوت در نتایج گزارش شده از سوی آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها و این مطالعه می‌باشد. میزان حساسیت هر یک از باکتری‌ها ای جدادشده نسبت به آنتی بیوتیک‌ها هم با یکدیگر مقایسه شد. این مقایسه نشان داد

عفونت‌های باکتریال از عوامل اصلی بروز بیماری‌های عفونی و از علل عمدۀ مرگ و میر در جهان محسوب می‌شوند (۱). تشخیص دقیق این عوامل و شناسایی درست آنها سبب درمان صحیح بیماری‌ها و جلوگیری از هدر رفتن منابع انسانی و اقتصادی می‌شود. در این راستا نقش آزمایشگاه‌های تشخیص طبی در بیمارستان‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوراست. از علل عمدۀ عوامل باکتریا بی می‌توان از اشریشیا ولی در عفونت‌های ادراری، استافیلکوکوکس اورئوس در عفونت‌های زخم و پسودومونیاس ائرورینوزا در ایجاد عفونت‌های بیمارستانی نلم برد. داشتن دانش کافی مبنی بر علم میکروب شناسی، داشتن تجربه کافی، استفاده از آخرین منابع علمی میکروب شناسی و درنهایت استفاده از آخرین پروتکل‌های سازمان جهانی بهداشت و آزمایشگاه‌های مرچع در تشخیص گونه باکتری‌ها اهمیت بسزایی دارد. تشخیص دقیق و استاندارد باکتری‌ها و متعاقب آن آنتی بیوگرام صحیح و به تبع آن درمان بموضع و موثر بیماری‌ها نقش مهمی در توسعه سلامت جامعه دارد (۲). عدم تطابق نتایج بین آزمایشگاه‌ها و آنتی بیوگرام‌های ناصحی و گزارشات آزمایشگاهی نادرست مبنی بر آن معضلات فراوانی برای جامعه به همراه داشته است (۳). مقاومت‌ها دارویی یکی از معضلات بهداشتی درمانی محسوب می‌شود که ناشی از مصرف بی رویه و تجویز نامناسب دارو‌ها است (۴). در حال حاضر مقاومت‌های دارویی به عنوان یک مشکل عمومی در سلامت افراد به خصوص در عفونت‌های بیمارستانی بشمار می‌ایند (۵-۶). بدیهی است تشخیص درست و درمان بموضع عفونت‌های باکتریایی سبب کاهش عفونت‌های بیمارستانی می‌شود و از اثرات تحمیل هزینه‌ها ای بیمارستانی به بیماران کاسته می‌کاهد. لذا، این مطالعه با هدف ارزیابی کشت‌های باکتریال و آنتی بیوگرام برخی آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها و مقایسه نتایج آنها با نتایج حاصل از روش‌های استاندارد سازمان جهانی بهداشت و آزمایشگاه‌های مرچع انجام شد.

آثروژنر و وانکو مایسین برای استافیلو کوکوس اورئوس وجود داشت (جدول های ۲ و ۳). در این مطالعه بطور کلی تشابه ۸۰٪ بین نتایج کشت و مشابهت ۷۸.۵٪ بین نتایج آزمایش تعیین حساسیت در بین دو گروه دیده شده است.

که تفاوت معنی داری با $P < 0.05$ برای سفالوئین نسبت به استافیلو کوکوس اورئوس، جنتامايسین برای اشریشیاکلی و استافیلو کوکوس اورئوس، سفتیزوکسیم برای اشریشیاکلی، نیتروفورانتئین برای اشریشیاکلی و استافیلو کوکوس اورئوس، تری متوفیرم سولفامتوکسازول برای انتروپاکتر

جدول ۱. مقایسه نتایج کشت نمونه ها در ازمايشگاههای بیمارستانی و آزمایشگاه دانشکده پزشکی

آزمایشگاه دانشکده (تعداد موارد)	ازمايشگاههای بیمارستانها (تعداد موارد)	گروه مطالعه	
		گونه	اشریشیاکلی
۵۳	۶۲		
۱۲	۱۰		استافیلو کوکوس اورئوس
۷	۰		انتروپاکتر کلواکه
۸	۱		انتروپاکتر آثروژنوزا
۰	۶	SP	پسودوموناس
۰	۷	SP	انتروپاکتر
۰	۲	SP	استافیلو کوکوس
۳	۳		استافیلو کوکوس کواگلولاز منفی
۲	۰		استافیلو کوکوس اپلر میلایس
۰	۳		استافیلو کوکوس ساپرو فیتیکوس
۶	۱		پسودومونا س آثروژنوزا
۳	۰		بورخولریا سپاسیا
۰	۳	SP	پرتوئیوس
۲	۰		پرتوئیوس میرابیلیس
۱	۰		سینتropاکتر دیورسوس
۱	۰		سینتropاکتر فرونادی
۱	۱		سراشیا مارسه سننس
۰	۰	SP	کلبسیلا
۲	۲		کلبسیلا اکسی توکا
			باسیل گرم منفی
۱۰۱	۱۰۱	جمع	

جدول ۲. مقایسه نتایج آزمایش تعیین حساسیت انجام شده در آزمایشگاه‌های بیمارستان‌ها و دانشکده پزشکی

P	آزمایشگاه دانشکده		بیمارستان‌ها		گروه آنتی بیوتیک
	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	
P>0.05	(٪۸۰) ۷۲	(٪۲۰) ۱۸	(٪۸۶.۷) ۵۲	(٪۱۳.۳) ۸	سفالوتین
P<0.05	(٪۳۷.۵) ۳۶	(٪۶۲.۵) ۶۰	(٪۶۹.۱) ۵۶	(٪۳۰.۹) ۲۵	جنتامايسين
P<0.05	(٪۴۵.۵) ۴۰	(٪۵۴.۵) ۴۸	(٪۷۲.۹) ۵۱	(٪۲۷.۱) ۱۹	سفتيزوكسيم
p>0.05	(٪۳۷.۵) ۳۶	(٪۶۲.۵) ۶۰	(٪۵۱.۳) ۴۱	(٪۴۸.۸) ۳۹	نيتروفورانتين
p>0.05	(٪۵۰.۷) ۵۴	(٪۴۴.۳) ۴۳	(٪۶۸.۴) ۶۵	(٪۳۱.۶) ۳۰	تری متپریم سولفامتوکسازول
p>0.05	(٪۵۲.۱) ۵۰	(٪۴۷.۹) ۴۶	(٪۵۶.۳) ۴۹	(٪۴۳.۷) ۳۸	سيپروفلوکساسيين
p>0.05	(٪۳۷.۵) ۶	(٪۶۲.۵) ۱۰	(٪۳۷.۵) ۳	(٪۶۲.۵) ۵	نورفلوكساسيين
p>0.05	(٪۶۷.۹) ۵۳	(٪۳۲.۱) ۲۵	(٪۷۴.۲) ۴۶	(٪۲۵.۸) ۱۶	ناليدوكسيك اسید
P<0.05	(26.7) ۴	(٪۷۳.۳) ۱۱	(٪۷۶.۹) ۱۰	(٪۲۳.۱) ۳	ونکومايسين

جدول ۳: مقایسه نتایج آزمایش تعیین حساسیت ایزوله‌ها به جنتامايسین

P	دانشکده		بیمارستان‌ها		مکان گونه باکتری*
	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	
P<0.05	(٪۲۸.۶) ۱۴	(٪۷۱.۴) ۳۵	(٪۷۵) ۳۶	(٪۲۵) ۱۲	اشريشياکلبي
P<0.05	(٪۴۱.۷) ۵	(٪۵۸.۲) ۷	(٪۸۸.۹) ۸	(٪۱۱.۱) ۱	استافيلوكروس اورئوس
P>0.05	(٪۶۶.۷) ۲	(٪۳۳.۳) ۱	(٪۰) ۰	(٪۱۰۰) ۱	انتروباكتراروثنر
P>0.05	(٪۴۰) ۲	(٪۶۰) ۳	(٪۸۰) ۴	(٪۲۰) ۱	سودومونا س
P>0.05	(٪۲۰) ۱	(٪۸۰) ۴	(٪۶۶.۷) ۴	(٪۳۳.۳) ۲	انتروباكتر SP
P>0.05	(٪۳۳.۳) ۱	(٪۶۶.۷) ۲	(٪۰) ۰	(٪۱۰۰) ۱	استافيلوكروس کوگلاز منفي
P>0.05	(٪۱۰۰) ۱	(٪۰) ۰	(٪۰) ۰	(٪۱۰۰) ۱	پسودومونا س انتروزنوزا
P>0.05	(٪۶۶.۷) ۲	(٪۳۳.۳) ۱	(٪۱۰۰) ۱	(٪۰) ۰	کلبيسيل SP

* نام ارگانیسم در جدول بر اساس گزارش بیمارستان بوده است.

جدول ۴ . مقایسه نتایج آزمایش تعیین حساسیت ایزوله‌ها به تری متپریم سولفامتوکسازول

P	دانشکده		بیمارستان‌ها		مکان گونه باکتری*
	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	مقاوم تعداد (درصد)	حساس تعداد (درصد)	
P<0.05	(٪۴۶) ۲۳	(٪۵۴) ۲۷	(٪۶۸.۴) ۳۹	(٪۳۱.۶) ۱۸	اشريشياکلبي
P>0.05	(٪۵۴.۵) ۶	(٪۴۵.۵) ۵	(٪۷۷.۸) ۷	(٪۲۲.۲) ۲	استافيلوكروس اورئوس
P<0.05	(٪۱۰۰) ۳	(٪۰) ۰	(٪۰) ۰	(٪۱۰۰) ۱	انتروباكتراروثنوزا
P>0.05	(٪۳۳.۳) ۱	(٪۶۶.۷) ۲	(٪۰) ۰	(٪۱۰۰) ۲	استافيلوكروس کوگلاز منفي
P>0.05	(٪۱۰۰) ۵	-	(٪۱۰۰) ۶	-	پسودوموناس SP
P>0.05	(٪۶۰) ۳	(٪۴۰) ۲	(٪۷۱.۴) ۵	(٪۲۸.۶) ۲	انتروباكتر SP
P>0.05	(٪۶۶.۷) ۲	(٪۳۳.۳) ۱	(٪۱۰۰) ۱	(٪۰) ۰	کلبيسيل SP

* نام ارگانیسم در جدول بر اساس گزارش بیمارستان بوده است.

بحث:

دیده نمی شود در حالیکه دانشکده پزشکی یک مورد را گزارش کرده است. این عدم هماهنگی در نتایج نشان دهنده عدم استفاده از ازمایش حساسیت نسبت به تست نووبیوسین در اختلاف بین استافیلکوکوس اپیلرمیدیس از استافیلکوکوس ساپروفیتیکوس می باشد.

از دیگر آزمایش های اختصاصی انجام شده در آزمایشگاه دانشکده پزشکی استفاده از تست حساسیت نسبت به باستیراسین جهت شناسایی استرپتوکوک های بتا همولیتیک گروه A از سایر استرپتوکوک ها است. دیگری آزمایش حساسیت به اپتوچین جهت شناسایی استرپتوکوکوس پنومونیه از استرپتوکوک های آلفا همولیتیک است.

بین نتایج آزمایش های تعیین حساسیت هم نا هماهنگی وجود دارد. با توجه به این که هردو گروه از دیسک های آنتی بیوتیکی یکسان و تهیه شده از یک شرکت سازنده برای تعیین حساسیت استفاده نموده اند، عدم انجام روش صحیح کربی بوئر سبب اختلاف معنی دار در برخی از نتایج گردید. از میان ۹ آنتی بیوتیک مورد استفاده ، تفاوت معنی داری در حساسیت باکتری ها نسبت به آنتی بیوتیک های جنتاماپسین، سفتیزوکسیم و وانکومایسین مشاهده گردید($P<0.05$).

مقایسه ای بین حساسیت هر یک از باکتری ها نسبت به آنتی بیوتیک های موجود به طور جداگانه صورت گرفت . این مقایسه نشان داد که تفاوت معنی داری بین حساسیت استافیلکوکوس اورئوس نسبت به سفالوتین ، حساسیت اشريشیاکلی و استافیلکوکوکوس اورئوس نسبت به جنتاماپسین، حساسیت اشريشیاکلی نسبت به سفتیزوکسیم، حساسیت اشريشیاکلی و استافیلکوکوکوس اورئوس نسبت به نیتروفورانت وین و حساسیت انتروبیاکتر آنروژنر نسبت به تری متپریم سولفامتوکسازول و در نهایت حساسیت استافیلکوکوس اورئوس نسبت به وانکومایسین در بین نتایج بدست امده از آزمایشگاه های بیمارستان ها و آزمایشگاه دانشکده پزشکی وجود دارد ($P<0.05$). که نشانده نه تنها تفاوت معنی داری بین دو گروه بوده است که از دلایل مقاومت به وانکو ماپسین میتواند عدم توجه به

این مطالعه بر پایه کارایی از مایشگاههای بیمارستانی در تشخیص باکتریها طراحی گردید. در این مطالعه بطور کلی تشابه ۸۰٪ بین نتایج کشت و مشابهت ۷۸.۵٪ بین نتایج آزمایش تعیین حساسیت در بین دو گروه دیده میشود.

با توجه به برخی از گزارشات نا همگون بدست امده از آزمایشگاه های بیمارستان ها و بررسی انها در آزمایشگاه دانشکده پزشکی، علاوه بر تفاوت در تعداد باکتری های به دست امده از کشت ها ، در گونه باکتری ها و تعداد آنها نیز جواب ها متفاوت است. به طوری که در نتایج کشت آزمایشگاه دانشکده پزشکی گونه هایی از قبیل پروتیوس میرایلیس، سیتروبیاکتر دیبورسوس، سیتروبیاکتر فروندا، سراسیا مارسه سنس مشاهده گردید . در حالیکه این گونه ها در نتایج آزمایشگاه های بیمارستانی گزارش نشده است، لذا این باکتری ها به طور اشتباه تحت عنوان گونه دیگری گزارش شده اند. این تفاوت ها می توانند ناشی از عدم استفاده از محیط های کشت افتراپی و آزمایشات اختصاصی در آزمایشگاه بیمارستان ها جهت شناسایی باکتریها باشد ، در حالیکه استفاده از محیط های افتراپی و سایر آزمایش های اختصاصی در آزمایشگاه دانشکده پزشکی موجب شناسایی گونه های بیشتری و متنوع تری گردید.

تفاوت در موارد استافیلکوکوکوس اورئوس گزارش شده از سوی بیمارستان ها نسبت به دانشکده ، نشان می دهد که برای شناسایی این باکتری از آزمایش های کواگلаз، DNase و آزمایش تخمیر قند مانیتول که در دانشکده پزشکی استفاده گردید در بیمارستان استفاده نشده است . تفاوت در موارد گونه های کلبسیلا نیز نمایانگر عدم استفاده از محیط سیمون سیترات، وزپروسکوئر(VP) و سایر محیط های افتراپی جهت تعیین هویت این باکتری در بیمارستان ها است. به علاوه، در نتایج به دست امده از آزمایشگاه دانشکده پزشکی گزارشی از استافیلکوکوکوس ساپروفیتیکوس دیده نمی شود در حالیکه آزمایشگاه بیمارستان ۳ مورد از این گونه باکتری را گزارش نموده اند و یا در نتایج بیمارستان ، استافیلکوکوکوس اپیلرمیدیس

افزایش داشته است^(۱۵). در ارزیابی کنترل کیفی خارجی که توسط از مایشگاه مرجع کشوری برای از مایش تعیین حساسیت انجام دادند نشان می‌دهد که نتایج در ۷۸.۷ درصد از موارد صحیح بوده است^(۱۶). در حالیکه در مطالعه‌ای که دکتر رهبر و همکاران (۲۰۰۵) در ارزیابی نتایج کنترل کیفی خارجی ۱۴۹۳ از مایشگاه انجام دادند نشان میدهد که نزدیک به ۹۰ درصد از مایشگاهها ای شرکت کننده در این ارزیابی قادر به تعیین هویت استرپتوکوک فکالیس نبودند^{۳۲} درصد از مایشگاهها بطور صحیح لیستریا منوسایتوژن را گزارش نمودند. علاوه این مطالعه نشان میدهد که آزمایش تعیین حساسیت انتی بیوتیکی در ۷۷.۶ درصد موارد صحیح بوده است^(۱۷).

لذا، بر اساس این مطالعه پیشنهاد می‌شود که نمونه‌های کنترل کیفی همه ماهه به بیمارستانها ارسال و نتایج حاصله پس از آنالیز در آموزش کارکنان بیمارستانها مورد استفاده قرار گیرد. علاوه، کلیه بیمارستان‌ها مجباً به استفاده از روش‌های استاندارد تشخیصی بر اساس پروتکل‌های سازمان جهانی بهداشت و از مایشگاه مرجع کشوری شوند و روش کربی بوئر جایگزین روشهای سنتی آزمایش تعیین حساسیت انتی بیوتیکی شود.

نتیجه گیری:

نتایج حاصل از این مطالعه نشان می‌دهد که کلیه واحد‌های باکتری شناسی از مایشگاهها با تکیه بر دانش روز نسبت به ارتقا کمی و کیفی تجهیزات پایه و اصلی خود اقدام نموده و نیز بر اساس روشهای مبتنی بر پروتکلهای سازمان جهانی بهداشت و از مایشگاه رفانس الگوریتم‌های تشخیصی مناسب را برای تشخیص استفاده نمایند لذا پیشنهاد می‌شود که با مطالعات بیشتر از این نوع، بتوان تفاوت‌های موجود در تشخیص باکتریها و تعیین حساسیت به داروها را به حداقل رسانده تا افق جدیدی جهت ارتقاء کمی و کیفی از مایشگاه‌های بیمارستانی ترسیم نمود.

صرف دوز تجویزی توسط بیماران و تجویز ناصحیح دارو و نیز امکان موتاسیون در میکروب باشد. از محدودیتهای این تحقیق عدم امکان برداشت نمونه‌های بالینی بطرور مستقیم از بیماران بوده است و تنها نمونه‌هایی که در آزمایشگاه‌های بیمارستان بررسی می‌شوند به آزمایشگاه داشکده منتقل و انجام ازمایشات بر روی نمونه‌ها انجام می‌شده است. در مطالعه karlowskey و همکاران در سال ۲۰۰۲ شایع ترین باکتری‌های جدا شده از کشت‌ها به ترتیب استافیلوکوکوس کواگولاز منفی، استافیلوکوکوس اورئوس، انتروکوکوس فکالیس، کلبسیلا و اشریشیاکلی بودند^(۱۳). مطالعه Hsueh و همکاران طی سال‌های ۱۹۹۹–۱۹۸۱ در تایوان نشان می‌دهد که اولین علت عفونت‌های بیمارستانی و سپتیسمی به ترتیب کاندیدا، پسودومونا س آئروژنوزا و اشریشیاکلی می‌باشد^(۱۴). در مطالعه حاضر بیشترین باکتری‌های جدا شده، اشریشیاکلی و استافیلوکوکوس اورئوس بوده است که که با مطالعات دیگران همخوانی دارد. در مطالعه karlowskey و همکاران بیشترین میزان حساسیت به داروها در بین باکتری‌های شایع جدا شده نسبت به سفتریاکسون بوده است^(۱۳). در حالیکه در مطالعه ما فلوكساسین بوده است. در مطالعه Hsueh و همکاران افزایش مقاومت به سفوتابکسیم را در بین انتروباکتریاسه‌ها بهویژه در کلبسیلا پنومونیه ذکر کرده‌اند. در حالیکه مطالعه حاضر بیشترین میزان مقاومت نسبت به آنتی بیوتیک‌ها متعلق به کلبسیلا و پسودومونا س بوده است و بیشترین مقاومت به سفتیزوکسیم در پسودومونا س و در کلبسیلا دیده شد.

مطالعه Bilgin Arda و همکاران در سال ۲۰۰۷ که بر روی ۱۰۰۰ بیماردر ترکیه انجام شده نشان می‌دهد که در درمان عفونت‌های ناشی از استافیلوکوکوس اورئوس، میزان مقاومت دارویی نسبت به آنتی بیوتیک‌هایی از قبل جنتامايسین، متی سیلین و پنی سیلین و همچنین در درمان عفونت‌های ناشی از کلبسیلا مقاومت نسبت به سپیروفلوكساسین و سفوتابکسیم از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۲

فهرست مراجع :

- 1- Finland M, Jones W.F, Barends M. Occurrence of serious bacterial infections since introduction of antibacterial agents. *J Am Med Asso.* 1959; **170**: 2188-97.
- 2-Plowman R, Graves N, Girriffin M, Roberts J, Swan B, Taylor I. The Socio-economic burden of hospital acquired infection. *Euro Surveill.* 2000; **5**(4): 49-50
- 3- Holmberg S.D, Solomon S.L, Blake P.A.. Health and economic impacts of antimicrobial resistance. *Rev Infect Dis.* 1987; **9**(6):1065-78
- 4-Kollef M. Inadequate antimicrobial treatment: an important determinant of outcome for hospitalized patients. *Clin.infect.dis.* 2000; **31**: 131-138
- 5- Cardo D. National nosocomial infections surveillance (NNIS) system report, data summary from January 1992 through June 2004, issued October 2004. National Nosocomial Infections Surveillance System. *Am J Infect Control.* 2004; **32**(8):470-85
- 6-Emori T.G, Gaynes R.P. An overview of nosocomial infections, including the role of the microbiology laboratory .*Clin Microbial Rev* 1993; **6**: 428-42
- 7-Fridkin S.K, Steward C.D, Edward J. R. Surveillance of antimicrobial use and antimicrobial resistance in United States hospitals: project ICARE phase 2 .*Clin Infect Dis.* 1999; **29**:245-52.
- 8-Sahm DF, Marsilino MK, Piazza G. Antimicrobial resistance in key blood steam bacterial isolates: electronic surveillance with the surveillance network database-USA. *Clin Infect Dis.* 1999;**29**:259-63
- 9-Fraser VJ, Jones M, Dunkel J.Candidemia in a tertiary care hospital: epidemiology risk factors and predictors of mortality. *Clin Infect Dis.*1992; **14**:414-21
- 10- Husni RN, Goldstein LS, Arroliga AC, Hall GS, Fatica C, Stoller JK. Risk factors for an outbreak of multi-drug-resistance Acinetobacter nosocomial pneumonia among intubated patients. *Chest.* 1999; **115**:1378-82
- 11-صارمی م، صارمی م . محیط های کشت از مایشگاهی و روشهای استاندارد (از مایشگاه مرجع سلامت) . جلد ۱- انتشارات نوید شیراز، ۱۳۸۷ ص ۵ تا ۶۰
- 12- Baron EJ, Finegold S M. *Bailey & Scott's diagnostic microbiology.* 8th ed. USA; Mosby Co. 2008; PP: 214-340
- 13- Karlowsky JA, Jones E, Deborah C, Dragil,C, Daniel F .Prevalence and antimicrobial susceptibilities of bacteria isolated from blood cultures of hospitalized patients in the united states. *Ann Clin Microbiol Antimicrob.* 2004 ; **10** : 3-7.
- 14- Hsueh PR, Chen MI, Sun CC, Chen WH, Pan HJ, and et al .Antimicrobial drug resistance in pathogens causing nosocomial infections at a university hospital in Taiwan1981-1999. *Emerging infectious disease.*2002, **8**(1): 451-459
- 15- Arda B, Sipahi OR, Yamazhan T, Tasbakan M, Pullukch H, Tunger A, Buke C and et al. Short term effect of antibiotic control policy on the usage patterns and cost of antimicrobials, mortality, nosocomial infection rates and antibacterial resistance .*Jornal of infection.*2007;**155**(1):41-48
- 16-Abbası M, Rahbar M, Hekmat yazdi S, Rashed Marandi F, Sabourian R, Saremi M. Evaluation of the 10th external quality assessment scheme results in clinical microbiology laboratories in Tehran and districts. Eastern Mediterranean Health Journal 2006; **12** (3, 4): 1-5
- 17- Rahbar M, Saremi M, Sabourian R, and Yazdi SH. Ability of Iranian microbiology laboratories for detection and susceptibility testing of unknown microorganisms: survey of 2149 laboratories. *The internet journal of laboratory medicine*2009; **3**(2):1-5